

fufcipiuntur: & quàm exofculandæ fint promiffiones illæ Dei: Inuoca me in die tribulationis & eripiam te. Item: Antequam clames, exaudiam te. Et: Quicquid petieritis Patrem in nomine meo dabit vobis. Petite, & accipietis.

OBSER. 4. Confundantur & conturbentur.] Notemus hanc imprecationem Dauidis, primùm quàm fit in æquiffimæ, tametsi homini pio videatur non competere. Non imprecatur illis tale quid quod sine ipforum vitio aliunde poffit vel debeat inferri. Confufionem illis imprecatur, & conturbationem, & auerfionem. Sunt hæc non tam in feipfis infpicienda, quàm in caufis ipforum, deinde & effectibus. In fe videtur miserum, confundi, conturbari, & auerti: ac tale quid, quod homo homini non debeat imprecari. Quis enim mortalium est, qui ifta non horreat? Iam quod tibi non vis fieri, inquit Dominus, id alijs non facias. Quomodo autem imprecari licet, quod facere non licet? Verùm fi imprecationem hanc rectè infpiciamus, deprehendemus eam refpectu caufarum æquiffimam ac meritiffimam, ac talem effe quæ non imprecantis, fed ipforum impiorum malicia perficiatur.

Vnde erat ifta confufio, & conturbatio, & auerfio inimicorum Dauidis? In promptu patet. Si amici fuiffent, certè reftitutione pij regis confufi, nec conturbati, nec auerfi, fed magis gauifi & exhilarati fuiffent. Ergo confufionis huius caufa erat, fpec impia de morte Dauidis concepta: & conturbationis & auerfionis, pij regis reftitutio. Digniffimum est, & omnium æquiffimum, vt tales confundantur, conturbentur & auertantur: id quæ ipforum culpa & vitio. Præterea fi quid ifta confufio, conturbatio & auerfio in animis confufis ac conturbatis efficere poffet, confideretur: quis non videt, modò velint, vt ilius effe confundi, conturbari, & auerti, quàm in malo extolli & exhilarari? Illud enim ad refpifcentiam facere poffet, hoc verò in exitium ducit. Sed non ducuntur ad refpifcentiam, quantumuis confundantur. Si confufione ad refpifcendum non permouentur, certè multo minus permouebuntur, fi voti compotes facti, de malo tripudiauerint. Quid igitur damni illis inferretur huiusmodi impercutione? Planè nullum: nifi vt quoniam aliter nolant, cum confufione & conturbatione, ne perficiant quod volunt, auertantur & difcedant. Si fic pereunt, fuopte vitio & pereunt, & cum confufione pereunt.

Deinde & hoc obiter cogitandum est, geri hæc tria, confufionem fcilicet, conturbationem & auerfionem impiorum, trifariam. Primùm, intus in cordibus ipforum, sine reliquorum conscientia. Deinde, vt coram Mundo aliquando confundantur, conturbentur, & auertantur. Tertio coram tribunali Chrifti, in extremo iudicio. Vide Sap. 5. Hic fient manifesta confilia impiorum, ad perpetuam ipforum confufionem. Hic erit fletus & ftridor dentium: Luc. 13. Hic auertentur exclusi in fempiternum. Difcedite, inquiet, à me maledicti in ignem æternum: Matth. 25.

PSALMVS VII.

TITVLVS PSALMI

Shigaion Dauidis, quod cecinit Domino super verbis Cush, filij Iemini.

SHigaion Dauidis.] Ebr. שִׁגְיֹון דָּוִד, LXX. & Hieron. Psalmus David. R. Kimhi dicit effe gentis quoddam psalmodia. Shlomoch, quod fit nomen cantici, sic ab instrumento diæli, quo fuerit decantatum. Alij, negocium, vel cura & follicitudo Dauidis reddunt: alij, ignorantia: id est, innocentia Dauidis. Sic Aquila & Symmachus: alij, iucunditas vel delectatio Dauidis. Chald. שִׁגְיֹון דָּוִד: id est, interpretatio laudis Dauidis. Arabs titulos Psalmorum neglexit. Ista varietas neminem turbet, in re non admodum magna & necessaria.

Super verbis Cush filij Iemini.] Quem titulus dictione Cush intelligat, etiam ipsum variè exponitur. Sunt qui ad Semei referant, de quo 2. Sam. 16. legimus, quem Dauid filium Iemini vocauit. Vide locum ipsum, vbi etiam verba illius expressa sunt. Alij referunt ad Chusi amicum Dauidis: quos tamen Hieronymus refellit. Ebræorum aliqui, sicut & nostrorum, cum veterum, tum recentiorum, ineelligunt de Saule, de quo etiam constat, quod fuerit filius Iemini. Sic enim ipse 1. Sam. 9. Samueli respondens, dixit: Nunquid non filius Iemini ego sum, de minima tribu Israel & cognatio mea nouissima inter omnes familias de tribu Benjamin. Chaldæus sic habet: בְּרִישׁ דְּבִימִי הַכּוּשִׁי: id est, Pro interitu Saulis filij Kish de tribu Benjamin. Dicitio Cush autem Aethiopem significat, quam fere hic metaphoricè, non propriè (quamuis A. Ezra propriè de quodã Benjaminita intelligat) positã volunt, perinde ac si nigrũ pro reprobò accipias, iuxta illud: Hic niger est, hunc tu Romane caueo. Vel ob id, quod sicut colorẽ suum Aethiops quantumuis lauet, ita impius ille Dauidis hostis maliciam suam non mutat, quamuis crebris ad hoc beneficijs prouocatus. Iam si de Saule intelligas, queritur quæ fuerint illius verba, super quibus compositus sit hic Psalmus. Possunt ea intelligi, quæ 1. Sam. 22. leguntur ad hunc modum: Audite me nunc filij Iemini: Nunquid omnib. vobis dabit filius Isai agros & vinea, & vniuersos vos faciet tribunos & centuriones, quoniam coniurastis omnes contra me, & non est qui mihi renunciet. maxime cum filius meus inierit fœdus cum filio Isai? Non est qui vicem meam doleat ex vobis, nec est qui annunciet mihi, eò quod suscitavit filius meus seruum meum aduersum me, insidiantem mihi vsq. hodie, &c. Vel ad alia huiusmodi potest hæc particula שִׁגְיֹון דָּוִד referri. Quanquam nihil impedit, quo minus intelligatur idem esse atq. Super causa & negotio Cush. רַבֵּי enim non modò verbum, sed & מַשְׁפָּטָא, rem, causam & negocium significat. Si de Semei filio Iemini intelligere placet 2. Sam. 16. manifestum est quæ fuerint verba illius contra Dauidem. Nos quoniam incertum est ad quem respiciat hic titulus, Psalmum hunc ita exponemus, vt ad causam Saulis respiciamus, quò etiam verba Psalmi propendere videntur, ad quam & verba Semei respiciunt.

ARGV.